Цитираната от общия съд съдебна практика се отнася до запознаването по отношение на съществуването на актове, които засягат или се отнасят до жалбоподателя.

Жалбоподателят е подал жалба срещу решението за спиране, прието от националния съдебен орган, тъй като не допуска решение на Съда по оспорваните актове на Комисията да представлява предварителен въпрос за произнасянето по иска за обезщетение на Lazarus Kft. Жалбоподателят и законният му представител могат да се считат за едно и също лице за юридически цели само що се отнася до въпроса, посочен в генералното пълномощно за процесуално представителство, сключено между страните, именно иска за обезщетение, предявен пред националната юрисдикция.

Като се има предвид, че пълномощието, дадено от жалбоподателя на законния представител, се отнася изключително до иска за обезщетение, предявен пред националната юрисдикция, законният представител не е бил длъжен да информира жалбоподателя в „разумен“ срок по смисъла на правото на Съюза и не е бил длъжен да поиска пълния текст на обжалваните актове, тъй като пълномощното му не включва такива хипотези. Такива искания е можел да отправи единствено жалбоподателят от момента, в който е узнал, че правен акт на Съюза го засяга.

II. **Грешка при тълкуването и прилагането на съдебната практика относно „разумния срок“**

Цитираната от Общия съд съдебна практика не може да бъде пренесена към разглеждания случай, тъй като обстоятелствата по разгледаните в нея случаи не са идентични с настоящия случай.

III. **Грешка при квалификацията на писмото на Комисията от 24 февруари 2017 г.**

Националната юрисдикция е постановила решение за отхвърляне по делото във връзка с жалбата на OPS Újpest Kft., като се основава в това отношение на спорното информационно писмо на ответника. Това решение накърнява интересите на жалбоподателя и съществено изменя правното му положение, като се има предвид, че въз основа на посоченото писмо националната юрисдикция е обявила,че националният орган е предоставил помощите правомерно.

IV. **Нарушение на правото на защита на жалбоподателя. Нарушение и неправилно прилагане на член 126 от Процедурния правилник на Общия съд**

Макар да е предприел процесуално-организационни действия, Общият съд не е поискал от страните да представят становища по въпроса дали искането е било представено в срок. Общият съд е разгледал въпроса за просрочването за първи път в съдебното решение и отхвърля искането на това основание, без да даде възможност на страните, по-специално на жалбоподателя, да изложи доводите и и възраженията си в това отношение.

Тъй като не е извършено посоченото действие, не е представен документ, чрез който да се докаже твърдението на жалбоподателя, че искането е било представено в срок.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — Rottendorf Pharma GmbH/Hauptzollamt Bielefeld

(Дело C-92/20)

(2020/C 201/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rottendorf Pharma GmbH

Ответник: Hauptzollamt Bielefeld

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 239, параграф 1, второ тире от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността ([1]) да се тълкува в смисъл, че допуска възстановяване на мита в случай като разглеждания в главното производство, при който внесените от заинтересованото лице необщностни стоки са реекспортирани извън митническата територия на Общността и обстоятелствата, довели до възникване на митническото задължение, не се дължат на груба небрежност от страна на заинтересованото лице?

([1]) ОВ L 302, 1992 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Bezirksgericht Schwechat (Австрия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — JU/Air France Direktion für Österreich

(Дело C-93/20)

(2020/C 201/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bezirksgericht Schwechat

Страни в главното производство

Ищец: JU

Ответник: Air France Direktion für Österreich

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 31, параграф 2 във връзка с член 31, параграф 4 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (наричана по-нататък „Конвенцията от Монреал“) ([1]) да се тълкува в смисъл, че при късно доставяне повредата на регистрирания багаж, настъпила на борда на въздухоплавателното средство или в периода, през който въздушният превозвач е поел отговорността за регистрирания багаж, във всички случаи следва да бъде сигнализирана на въздушния превозвач в седемдневен срок, считано от датата, на която багажът е бил предоставен на разположение на получателя, като в противен случай срещу превозвача не може да се заведе дело, освен в случай на измама от негова страна?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

   Следва ли член 31, параграф 2 във връзка с член 31, параграф 4 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (Конвенция от Монреал) да се тълкува в смисъл, че при късно доставяне повредата на регистрирания багаж, настъпила на борда на въздухоплавателното средство или в периода, през който въздушният превозвач е поел отговорността за регистрирания багаж, във всички случаи следва да бъде сигнализирана на въздушния превозвач в срок от 21 дни, считано от датата, на която багажът е бил предоставен на разположение на получателя, като в противен случай срещу превозвача не може да се заведе дело, освен в случай на измама от негова страна?

([1]) 2001/539/ЕО: Решение на Съвета от 5 април 2001 година относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (Конвенцията от Монреал) (ОВ L 194, 2001 г., стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 112).

Преюдициално запитване от Landesgericht Linz (Австрия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — Land Oberösterreich/KV

(Дело C-94/20)

(2020/C 201/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Linz